

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii
Apostolici, Olim S. Congregationis Indicis Consvltoris, &
insignis Ecclesiæ Vimaraneſis Theſaurij maioris, Demvm
Episcopi Vgentini, Et A Consiliis ...**

Barbosa, Agostinho
Lugduni, 1655

XXVII. De Primitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98569](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98569)

81 Nam Clerus secularis postquam Christi fidelium cadauera in fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda associauerit, in eisdem Ecclesiis super huiusmodi cadaueribus officij Defunctorum, Psalmos, Responsorialia, aliaue preces, vel orationes recitare, aut psallere non potest, sed ab ipsis Fratribus dumtaxat hæc omnia peragenda sunt, eadem S. Congr. Episcop. & Regularium negotiis præposita in Turritana 24. Nouembris 1617.

82 Officium enim in tumulandis cadaueribus in Ecclesiis Regularium non per Parochum, seu alios Presbyteros seculares, sed per eodem Regulares fieri debet, non obstante quavis contraria consuetudine, vt censuit S. Congreg. Rituum in Eugubina 12. Martij 1612. & 5. Iulij 1614. & in Placentina, & Liciana 23. Martij 1619. & in Catanien. Ciuitatis Placentia 12. Octobris eiusdem anni, & in Sulmonen. 8. Augusti 1629. & in Andrien. 12. Februarij, & 2. Martij eiusdem anni, & nouissimè 5. Iulij 1631. ad relationem Eminentissimi, & Reuerendissimi Cardinalis S. Georgij respondit immemorabilem per Capitulum Andrien. præsentam non esse probatam, & officium super cadaueribus in Ecclesia S. Marie veteris Ordinis Fratrum Minorum de obseruantia ad ipsos spectare, non obstante consuetudine immemorabili allegata; quæ quidem consuetudo immemorabilis an sit sufficiens? latè Gratian. discept. forens. tom. 3. c. 492.

83 Parochi non debent plus recipere pro tumulandis cadaueribus exterorum, quam ciuium, S. Congr. Conc. sub die 27. Maij 1617. immò pauperum cadauera gratis sepelire debent, S. Congr. Episcop. in cassan. 5. Maij 1617.

84 Et admonet Ioan. Sanci. in select. disput. 47. n. 18. his verbis. Si autem defunctus pauper sit, noscas tibi non licere pretium exigere, quod si tibi onus videatur, subit idem etiam corporalis Medicus, Advocatus, & alij: potius ergo tu qui munere superas. Nec fidas hoc in totum à Vice-curato agendum; iste enim quia pauper, strictius forte pauperem & viduam premet, per temetipsum si feceris, exemplum dabis, nec iussisse sat esse putes, &c.

in veteri Lege, sed etiam à Gentilibus.

4 Primitie ex sua origine videntur esse de consilio, non de præcepto.

5 Ingratitudo contra Deum inducitur ex consuetudine non dandi illi primitias de frugibus terræ, qui abundanter nobis dona concedit.

6 Primitie debentur de præcepto, ubi extat consuetudo illas dandi.

7 Primitia quantitas non est determinata in iure, idèd consuetudini standum est.

8 Primitie debent solui illi Parochia, in qua prædia existunt, si consuetudo non sit in contrarium.

9 Primitia sunt onus prædiale, non personale.

10 Clerici, qui terras colunt, tenentur soluere primitias.

11 Regularibus non prohibetur recipere triticum, & vvas, ac similia, antequam Parochus receperit Primitias.

PRIMITIÆ dicuntur quasi primi fructus terræ eo anno collecti; quia dantur primæres, vt aduertit Sylu. in Sum. verb. decima, num. 1. in fine, Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 7. cap. 27. quæst. 1. Pala. tractat. 10. disp. vnic. p. 17. numero 1. Machado in su. perfetto Confessor y Cura de Almas lib. 2. p. 4. tractat. 10. docum. 5. num. 1. † Sunt res, per quas initia, seu primitiua frugum in recognitionem diuini beneficij, quo iucundissimos terræ fructus suscipimus, Deo, tanquam Creatori, & datore illorum, rependuntur, & quasi damus Domino, quod ab eo accepimus, & idèd meritò primum, & optimum damus horum bonorum primo, & optimo Auctori. De his primitiis loquitur Exod. capit. 20. ibi: Decimas, & primitias non retardabis reddere. & cap. 23. Primitias frugum terræ deferres in domum Domini Dei tui. & cap. 26. Primitias ab omni homine, &c. & Deut. cap. 26. ibi, Tolles de cunctis frugibus tuis primitias, & capit. 18. Omnes primitias, &c. & de eis agit tex. in cap. decimas, vers. oportet autem, 16. quæst. 7. † Quæ non solum dabantur ab hominibus in veteri Lege, vt à populo Dei, sed etiam à Gentilibus: & Romani non gustabant vina, aut nouas fruges, priusquam Sacerdotes primitias libassent, vt referunt Alex. ab Alex. dierum genial. lib. 5. cap. 18. Plin. lib. 18. cap. 2. Et Athenienses Apholini dabant primitias crinium, cum ex ephebis excessissent, ad exemplum Thesei, qui post suam pueritiam primas comas, quas primò rondit, Phæbo, & Esculapio, aut Libero in primitias obtulit.

Quamuis videatur Primitias ex sua origine esse voluntarias, non necessarias, & sic de consilio, non de præcepto: Deus

V 4 enim

CAPVT XXVII.

De Primitijs.

S V M M A R I V M.

- 1 Primitia dicuntur, quasi primi fructus terræ eo anno collecti.
- 2 Primitia sunt res per quas initia seu primitiua frugum in recognitionem diuini beneficij Deo Creatori rependuntur.
- 3 Primitie non solum dabantur ab hominibus